

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR ARGENTINOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS**

SUTARTIS

DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR ABIPUSĖS APSAUGOS*

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Argentinos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos „Susitariančiosiomis Šalimis“, norėdamos plėtoti ekonominį bendradarbiavimą tarp abiejų šalių, siekdamos sukurti palankias sąlygas vienos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, pripažindamos, kad tokių investicijų skatinimas ir apsauga, remiantis šia Sutartimi, skatins individualaus verslo iniciatyvą ir pakels abiejų Valstybių klestėjimą,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis
Sąvokos

Šios Sutarties tikslais:

(1) Sąvoka „investicija“ reiškia bet kurios rūšies turtą, apibrėžtą Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje atlikta investicija, įstatymais ir kitais teisės aktais, ir investuotą vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal pastarosios įstatymus. Tai ypač, nors ne išimtinai, apima:

- (a) kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą, taip pat bet kurias nuosavybės teises, tokias kaip hipoteka, užstatas ir turto areštas;
- (b) akcijas, dalis bendrovės kapitale ir kitas dalyvavimo bendrovėse formas;
- (c) pretenzijas į pinigus ir į ekonominę vertę turinčią veiklą;
- (d) intelektualinės nuosavybės teises, ypač įskaitant autorines teises, patentus, pramoninius pavyzdžius, prekių ženklus, prekybinius pavadinimus, techninius procesus, know-how ir good will;
- (e) verslo koncesijas, suteiktas įstatymu ar pagal sutartį, įskaitant koncesijas gamtinių išteklių žvalgybai, apdirbimui, gavybai ar eksploatacijai.

Bet koks investuoto turto formos pakeitimas neturi įtakos investicijos kaip tokios traktavimui su sąlyga, kad tas pakeitimas yra padarytas pagal investiciją priimančiosios Susitariančiosios Šalies įstatymus ir kitus teisės aktus.

Ši Sutartis yra taikoma vienos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms, atliktoms kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje prieš įsigaliojant šiai Sutarčiai ar po jos įsigaliojimo, su sąlyga, kad tokios investicijos buvo atliktos pagal galiojančius priimančiosios Susitariančiosios Šalies įstatymus ir kitus teisės aktus. Tačiau šios Sutarties nuostatos nėra taikomos bet kuriam ginčui, pretenzijai ar nesutarimams, kilusiems iki jos įsigaliojimo.

(2) Sąvoka „investitorius“ reiškia:

- (a) bet kurį fizinį asmenį, kuris yra Susitariančiosios Šalies pilietis pagal jos įstatymus;

(b) bet kurį ūkio subjektą, įsteigtą pagal Susitariančiosios Šalies galiojančius įstatymus ir turintį savo buveinę tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje; ir

(c) bet kurį ūkio subjektą, įsteigtą pagal bet kurios valstybės įstatymus, kontroliuojamą Susitariančiosios Šalies fizinių asmenų ar ūkio subjektų, turinčių savo buveinę Susitariančiosios Šalies teritorijoje ir vykdančių savo pagrindinę ekonominę veiklą tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

(3) Šios Sutarties nuostatos nėra taikomos investicijoms, atliktoms fizinių asmenų, kurie yra vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jeigu tokie asmenys investavimo metu gyveno pastarojoje Susitariančiojoje Šalyje daugiau negu dvejus metus, su sąlyga, jeigu nėra įrodoma, kad tokia investicija yra užsienio kilmės.

(4) Sąvoka „pajamos“ reiškia visas iš investicijų gautas sumas, tokias kaip pelnas, dividendai, palūkanos, autoriniai honorarai ir kitos einamosios įplaukos.

(5) Sąvoka „teritorija“ kiekvienos Susitariančiosios Šalies atžvilgiu reiškia jos teritoriją, taip pat teritorinę jūrą ir tuos jūros plotus, įskaitant jūros dugną ir podirvį, kuriuose Susitariančioji Šalis pagal tarptautinę teisę gali naudotis gamtinių išteklių tyrinėjimo eksploatacijos ir saugojimo suverenėmis teisėmis ar jurisdikcija.

2 straipsnis **Investicijų skatinimas**

Kiekviena Susitariančioji Šalis skatina savo teritorijoje kitos Susitariančiosios Šalies investicijas ir pagal savo įstatymus ir kitus teisės aktus priima tokias investicijas.

3 straipsnis **Investicijų apsauga**

(1) Kiekviena Susitariančioji Šalis visada užtikrina teisingą ir lygiavertį kitos Susitariančiosios Šalies investicijų traktavimą ir netaiko nepateisinamų ar diskriminuojančių priemonių jų valdymui, palaikymui, panaudojimui, pasinaudojimui ar disponavimui.

(2) Kiekviena Susitariančioji Šalis suteikia visišką teisinę apsaugą investicijoms, atliktoms jos teritorijoje, ir traktuoja jas ne mažiau palankiai negu savų investicijas ar trečiųjų Valstybių investicijas.

(3) Nepaisant šio straipsnio 2 dalies nuostatų, didžiausio palankumo statusas nėra taikomas privilegijoms, kurias bet kuri Susitariančioji Šalis suteikia trečiosios Valstybės investitoriams dėl esamo ar būsimo dalyvavimo muitų sąjungoje, bendrojoje rinkoje, laisvos prekybos zonoje, ekonominėje sąjungoje ar kitose regioninio ekonominio bendradarbiavimo formose.

(4) Šio straipsnio 2 dalies nuostatos nėra sudarytos taip, kad įpareigotų vieną Susitariančiąją Šalį taikyti kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams traktavimą, lengvatas ar privilegijas, kylančias dėl tarptautinių sutarčių, visiškai ar dalinai susijusių su apmokestinimu.

(5) Šio straipsnio 2 dalies nuostatos nėra sudaromos taip, kad Susitariančiosios Šalies investitoriams būtų suteiktas traktavimas, lengvatos ar privilegijos, kylančios dėl koncesinio finansavimo dvišalių sutarčių, sudarytų Argentinos Respublikos su Italijos Respublika 1987 m. gruodžio 10 d. ir su Ispanijos Karalyste 1988 m. birželio 3 d.

4 straipsnis

Ekspropriacija ir kompensacija

(1) Nė viena Susitariančioji Šalis nesiima jokių nacionalizacijos ar ekspropriacijos priemonių ar bet kurių kitų priemonių, turinčių tokį pat poveikį, savo teritorijoje esančioms kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams priklausančioms investicijoms, išskyrus tuos atvejus, kai tokių priemonių yra imamasi visuomenės interesams, nediskriminaciniu pagrindu ir įstatymų nustatyta tvarka. Priemonės lydi greitą, adekvatą ir veiksmingą kompensaciją. Tokia kompensacija turi atitikti eksproprijuotos investicijos rinkos vertę, esančią prieš pat ekspropriaciją arba prieš tai, kai ji tapo viešai žinoma; į ją įeina palūkanos nuo ekspropriacijos datos, apskaičiuotos pagal normalų komercinį kursą; ji yra išmokama nedelsiant, veiksmingai realizuojama ir laisvai pervedama.

(2) Bet kurios Susitariančiosios Šalies investitoriams, kurie patyrė nuostolius kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje dėl karo ar kito ginkluoto konflikto, ypatingos padėties įvedimo, maišto, sukilimo ar riaušių, dėl nuostolių atlyginimo, padengimo, kompensacijos ar kito atsiskaitymo, yra suteikiamas traktavimas ne mažiau palankus negu saviems investitoriams ar bet kurios trečiosios Valstybės investitoriams.

(3) Investitoriai, kurių turtas eksproprijuojamas, turi teisę pagal eksproprijuojančiosios Susitariančiosios Šalies įstatymus į neatidėliotiną tos Susitariančiosios Šalies teisminių ar kitų nepriklausomų institucijų atliekamą peržiūrą, nustatyti, ar tokia ekspropriacija ir jos kompensacija atitinka šio straipsnio principus.

5 straipsnis

Pervedimai

(1) Kiekviena Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams leidžia neribotai pervedti investicijas ir pajamas, o ypač, nors ne išimtinai:

- (a) kapitalą ir papildomas sumas, būtinas investicijų palaikymui ir plėtojimui;
- (b) pajamas, pelną, palūkanas, dividendus ir kitas einamąsias įplaukas;
- (c) lėšas, skirtas reguliariai gaunamoms ir dokumentais įformintoms, su konkrečiomis investicijomis tiesiogiai susijusioms, paskoloms apmokėti;
- (d) autorinius honorarus ir mokėjimus;
- (e) pajamas, gautas iš investicijos dalinio ar visiško pardavimo ar likvidavimo;
- (f) kompensacijas, nurodytas 4 straipsnyje;
- (g) vienos Susitariančiosios Šalies piliečių uždarbius, kuriems yra leidžiama dirbti su investicija kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

(2) Pervedimai, įvykdžius visus mokestinius įsipareigojimus, atliekami nedelsiant laisvai konvertuojama valiuta pagal pervedimo dieną taikomą normalų valiutos keitimo kursą ir pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje atlikta investicija, nustatytą tvarką, kuri nepažeidžia šiame straipsnyje išdėstytų teisių esmės.

6 straipsnis

Subrogacija

(1) Jeigu Susitariančioji Šalis ar jos paskirta agentūra apmoka bet kuriam savo investitoriui

pagal garantiją ar draudimą, kuriuos ji sudarė dėl investicijos, kita Susitariančioji Šalis pripažįsta pirmosios Susitariančiosios Šalies ar jos paskirtos agentūros visų investitoriaus teisių ar jo turimų dokumentų, patvirtinančių nuosavybės teisę, perdavimo galiojimą. Susitariančioji Šalis ar jos paskirta agentūra subrogacijos ribose turi teisę naudotis tomis pačiomis teisėmis, kuriomis investitorius būtų turėjęs teisę naudotis.

(2) Esant subrogacijai, apibrėžtai aukščiau 1 dalyje, investitorius negali kelti pretenzijų, išskyrus jeigu Susitariančioji Šalis ar jos paskirta agentūra jį yra įgaliojusi tai daryti.

7 straipsnis **Kitų taisyklių taikymas**

Jeigu bet kurios Susitariančiosios Šalies įstatymų nuostatos ar įsipareigojimai pagal tarptautinę teisę, egzistuojantys šiuo metu ar priimti Susitariančiųjų Šalių vėliau papildomai prie šios Sutarties, arba jeigu bet koks susitarimas tarp vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus ir kitos Susitariančiosios Šalies nustato bendras ar specialias taisykles, suteikiančias Susitariančiosios Šalies investorių investicijoms palankesnę traktavimą negu suteikia ši Sutartis, tai yra taikomos tokios taisyklės, tiek kiek jos yra palankesnės.

8 straipsnis **Ginčų tarp Susitariančiųjų Šalių sprendimas**

(1) Ginčai tarp Susitariančiųjų Šalių dėl šios Sutarties aiškinimo ar taikymo, jeigu įmanoma, sprendžiami diplomatiniais kanalais.

(2) Jeigu tokiu būdu ginčas tarp Susitariančiųjų Šalių negali būti išspręstas per 6 mėnesius nuo derybų pradžios, tai bet kuriai Susitariančiajai Šaliai paprašius, jis yra perduodamas arbitražiniam teismui.

(3) Toks arbitražinis teismas sudaromas kiekvienam atskiram atvejui tokiu būdu. Dvieju mėnesių laikotarpiu nuo prašymo ginčą perduoti arbitražiniam teismui gavimo dienos kiekviena Susitariančioji Šalis paskiria po vieną teismo narį. Šie du nariai išrenka trečiosios Valstybės pilietį, kuris, pritarus abiem Susitariančiosioms Šalims, paskiriamas teismo Pirmininku. Pirmininkas paskiriamas per du mėnesius, skaičiuojamus nuo kitų dviejų teismo narių paskyrimo dienos.

(4) Jeigu per laikotarpius, nurodytus šio straipsnio 3 dalyje, reikalingi paskyrimai nebuvo atlikti, bet kuri Susitariančioji Šalis, nesant jokio kito susitarimo, gali pakviesti Tarptautinio teismo Prezidentą atlikti reikalingus paskyrimus. Jeigu Prezidentas yra kurios nors Susitariančiosios Šalies pilietis ar dėl kitokių priežasčių negali atlikti minėtos funkcijos, atlikti reikalingus paskyrimus yra kviečiamas Viceprezidentas. Jeigu Viceprezidentas yra bet kurios Susitariančiosios Šalies pilietis arba jei jis taip pat negali atlikti minėtos funkcijos, tai atlikti reikalingus paskyrimus yra kviečiamas sekantis pagal vyresniškumą Tarptautinio teismo narys, kuris nėra kurios nors iš Susitariančiųjų Šalių pilietis.

(5) Arbitražinis teismas sprendimą priima balsų dauguma. Toks sprendimas yra privalomas abiem Susitariančiosioms Šalims. Kiekviena Susitariančioji Šalis apmoka savo teismo nario išlaidas ir jos atstovavimą arbitražiniame procese. Pirmininko ir likusias išlaidas daugiausia abi Susitariančiosios Šalys apmoka po lygiai. Tačiau teismas gali savo sprendimu paskirti didesnę išlaidų dalį apmokėti vienai iš Susitariančiųjų Šalių, ir toks sprendimas yra privalomas abiem Susitariančiosioms Šalims. Teismas pats nustato savo darbo tvarką.

9 straipsnis

Ginčų tarp investitoriaus ir Susitariančiosios Šalies sprendimas

(1) Bet kuris ginčas, kuris kyla pagal šią Sutartį dėl investicijų, tarp vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus ir kitos Susitariančiosios Šalies, jeigu įmanoma, sprendžiamas draugiškai.

(2) Jeigu tokiu būdu ginčas neišsprendžiamas per 6 mėnesius nuo datos, kai bet kuri šalis išskėlė ginčą, tai investitoriaus prašymu jis gali būti perduotas:

- Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo atlikta investicija, kompetentingam teismui; arba

- Tarptautiniam arbitražui pagal 3 dalies nuostatas.

Jeigu investitorius perdavė ginčą aukščiau minėtam Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo atlikta investicija, kompetentingam teismui arba Tarptautiniam arbitražui, tai toks pasirinkimas yra galutinis.

(3) Tarptautinio arbitražo atveju ginčas investitoriaus pasirinkimu perduodamas:

- Tarptautiniam investicinių ginčų sprendimo centrui (ICSID), įsteigtam pagal Konvenciją dėl investicinių ginčų tarp atskirų valstybių ir kitų valstybių piliečių sprendimo, atvirą pasirašymui, Vašingtone 1965 m. kovo 18 d., jeigu abi Susitariančiosios Šalys yra jos narės. Jeigu ši nuostata nėra tinkama taikyti, kiekviena Susitariančioji Šalis sutinka, kad ginčas būtų perduotas arbitražui pagal ICSID Papildomo mechanizmo dėl administracinio sutaikymo, arbitražo ir faktų nustatymo procedūros taisykles, arba

- arbitražinę teismą, sudaromą kiekvienam atvejui atskirai pagal Jungtinių Tautų tarptautinės prekybos teisės komisijos (UNCITRAL) arbitražo taisykles.

(4) Arbitražinis teismas, priimdamas sprendimus, vadovaujasi šios Sutarties nuostatomis, ginče dalyvaujančios Susitariančiosios Šalies įstatymais, įskaitant normas įstatymų kolizijų klausimais, bet kurios specifinės sutarties, sudarytos dėl tokios investicijos, nuostatomis ir tinkamais tarptautinės teisės principais.

(5) Arbitražo sprendimai yra galutiniai ir privalomi ginčo šalims. Kiekviena Susitariančioji Šalis vykdo juos pagal savo įstatymus.

10 straipsnis

Įsigaliojimas, galiojimo trukmė ir nutraukimas

(1) Ši Sutartis įsigalioja pirmą kito mėnesio dieną po datos, kai Susitariančiosios Šalys viena kitai raštu praneša, kad konstituciniai reikalavimai, būtini šiai Sutarčiai įsigaliojti, yra įvykdyti ir galioja 10 metų. Ji lieka galioti toliau, kol nepraeis 12 mėnesių po dienos, kada viena iš Susitariančiųjų Šalių raštu pranešė kitai apie savo sprendimą nutraukti šią Sutartį.

(2) Investicijų, atliktų iki pranešimo apie šios Sutarties nutraukimą įsigaliojimo dienos, atžvilgiu 1–9 straipsnių nuostatos lieka galioti tolimesniam 10 metų laikotarpiui nuo tos dienos.

Sudaryta Buenos Airėse 1996 m. kovo 14 d. dviem egzemplioriais lietuvių, ispanų ir anglų kalbomis, visi trys tekstai vienodos teisinės galios. Tuo atveju, kai yra nesutapimai dėl nuostatų aiškinimo, remiamasi tekstu anglų kalba.

PROTOKOLAS

Pasirašydami Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Argentinos Respublikos Vyriausybės Sutartį dėl investicijų skatinimo ir abipusės apsaugos, žemiau pasirašę atstovai susitarė dėl tokios nuostatos, kuri yra Sutarties neatskiriama dalis:

Dėl 1 straipsnio 1 dalies c punkto – Susitariančioji Šalis, kurios teritorijoje yra atliekama investicija, gali reikalauti įrodymų dėl kitos Susitariančiosios Šalies investitoriaus turimos kontrolės. Tokie faktai, *inter alia*, yra pripažįstami kaip kontrolę patvirtinantys įrodymai:

- i) buvimas kitos Susitariančiosios Šalies juridinio asmens dukterine įmone;
- ii) tiesioginis ar netiesioginis dalyvavimas bendrovės kapitale, turint daugiau kaip 49 %, arba tiesioginis ar netiesioginis turėjimas balsų, reikalingų įgauti dominuojančią poziciją akcininkų susirinkime ar bendrovės organuose.

Sudaryta Buenos Airėse 1996 m. kovo 14 d. dviem egzemplioriais lietuvių, ispanų ir anglų kalbomis, visi trys tekstai vienodos teisinės galios. Tuo atveju, kai yra nesutapimai dėl nuostatų aiškinimo, remiamasi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

ARGENTINOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

*
— Įsigaliojo 1998 m. rugsėjo 1 d.